

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.I.37.341/2026/2.
A tanács tagjai:	dr. Tóth Kincső a tanács elnöke dr. Figula Ildikó előadó bíró dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró dr. Heinemann Csilla bíró dr. Kalas Tibor bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Mándó Tibor Ügyvédi Iroda ügyintéző ügyvéd: dr. Mándó Tibor (cím2)
Az alperes:	Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (1117 Budapest, Budafoki út 60.)
Az alperes képviselője:	dr. Jäger Kristóf András kamarai jogtanácsos
A közigazgatási per tárgya: tárgyú döntés jogszerűsége vizsgálata	tartózkodási engedély meghosszabbítása
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért határozat: 5.K.700.182/2026/10. számú ítélete	Debreceni Törvényszék

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az idegenrendészeti hatóság az indiai állampolgárságú felperes Magyarország Delhi Konzulátusán 2024. szeptemberében előterjesztett tartózkodási engedély kiadású tárgyú kérelmére 2024. november 22-én kelt 106-2-19763/2024-T. számú, 2026. október 31. napjáig érvényes foglalkoztatási célú tartózkodási engedélyt adott.

[2] A felperes a tartózkodási engedélye ellenére nem utazott be Magyarország területére a tartózkodási engedély kiadásának engedélyezését követő 3 hónapon belül, csak 2025. július 26-án. Ezen tényre tekintettel a felperes tartózkodási engedélye a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény (a továbbiakban: Btátv.) 18. § (2) bekezdése alapján, azaz a törvény erejénél fogva érvénytelenné vált.

[3] A felperes Magyarországra történő beutazását követően, 2025. szeptember 29-én összevont kérelmezési eljárás keretében foglalkoztatási célú tartózkodási engedély kiadás iránt terjesztett elő kérelmet. Ezt a kérelmét 2025. október 2-án személyesen megerősítette és úgy nyilatkozott, hogy nem tartózkodási engedély kiadását, hanem a tartózkodási engedély meghosszabbítását kéri.

[4] Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság 2025. október 9-én kelt 106-2-19731/9/2025-T. számú végzésével a felperes foglalkoztatási célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította, a Btátv. 170. § (1) bekezdés b) és f) pontjára hivatkozással. A felperes fellebbezésére eljáró alperes 2025. november 14-én kelt 106-T-33109/2/2025. számú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta.

[5] Az alperes döntését a Btátv. 170. § (1) bekezdés b) pontjára, 18. § (2) bekezdésére, 19. § (2) bekezdésére, valamint a 225. §-ára alapította. Az indokolás szerint a Btátv. mérlegelést nem tűrő 18. § (2) bekezdése szerint a felperes korábbi tartózkodási engedélye már érvénytelen volt a 2025. július 26-ai magyarországi beutazás időpontjában, figyelemmel arra, hogy a tartózkodási engedély kiadásának engedélyezését követő 3 hónapon belül nem utazott be Magyarországra, és az engedélyezett tartózkodását nem kezdte meg. Utalt arra, hogy a Btátv. 225. §-a tételesen felsorolja melyek a tartózkodási engedély iránti kérelem Magyarország területén történő benyújtásának lehetséges esetei, és mivel a felperes a kérelem benyújtásakor nem rendelkezett érvényes tartózkodási engedéllyel, ezért részéről kizárt a

kérelem belföldön történő benyújtása. Amennyiben pedig a tartózkodási engedély meghosszabbítását a jogszabály kógens rendelkezése kizárja, a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának volt helye, mert a kérelem nyilvánvalóan lehetetlen célra irányult, illetve a kérelem teljesítésének nem volt jogalapja.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az alperes végleges határozatával szemben a felperes élt keresettel, melyet a Debreceni Törvényszék alaptalannak talált, ezért 5.K.700.182/2026/10. számú ítéletével a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával elutasított.

[7] Az ítélet indokolása szerint az alperes helytállóan utasította el a felperes kérelmét érdemi vizsgálat nélkül, ugyanis a felperes kérelme nyilvánvalóan lehetetlen célra irányult, illetve a kérelem teljesítésének nem volt jogalapja azáltal, hogy a felperes esetében a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti engedély kiadására a korábbi engedély érvénytelensége miatt jogszerűen nem kerülhetett sor.

[8] Az indokolás szerint a Btátv. 18. § (2) bekezdése rendelkezései szerint a tartózkodási engedély törvény erejénél fogva vált érvénytelenné, az abban meghatározott feltétel – az engedély kiadása engedélyezését követő 3 hónapon belüli beutazás és az engedélyezett tartózkodás megkezdésének elmulasztása – miatt, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy további hatósági aktusra lett volna szükség ahhoz, hogy a korábbi tartózkodási engedély érvénytelenné váljon.

Az indokolás szerint a Btátv. 19. § (2) bekezdése alapján a tartózkodási engedély meghosszabbítása vagy ismételt kiadása iránti kérelem előterjesztése csak akkor teljesíthető, ha a kérelmező rendelkezik érvényes tartózkodási engedéllyel.

[9] Az ítélet indokolása szerint a felperes a jogorvoslati határidőn túl terjesztette elő az ügyintézési határidő túllépésére vonatkozó érvelését, mely tiltott keresetváltoztatásnak minősül, ezért az e körben előadott felperesi hivatkozások vizsgálatát a bíróság mellőzte.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira hivatkozással kérte.

[11] Álláspontja szerint a joggyakorlat egységességének kialakítása érdekében, illetve a jogszabály félreértelmezésének elkerülése, így különösen a Btátv. 19. § (2) és (4) bekezdései kapcsán, azaz a tartózkodási engedély visszavonása eseteinek vizsgálata körében szükséges, hogy a Kúria állást foglaljon. Érvelése szerint ugyanis a Btátv. automatikus visszavonásra nem ad lehetőséget a tartózkodási engedély kapcsán, azaz a felperes ügyében lefolytatott eljárás jogszerűtlen volt.

Jogértelmezése szerint a Btátv. egyetlen esetben ad lehetőséget az ipso jure érvénytelenség bekövetkezésére (Btátv. 33. §), minden egyéb esetben az érvénytelenség az alperes aktív cselekvésével, a tartózkodási engedély visszavonásával következhet be.

[12] Felülvizsgálati kérelmében előadta, ha a Kúria álláspontja szerint az ügy tárgya önmagában nem olyan kiemelkedő társadalmi jelentőségű, hogy megalapozná a kérelem befogadását, úgy az ítéletben rögzített jogértelmezés a joggyakorlat egységes alkalmazásával ellentétben áll.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadására nincs lehetőség az alábbiak miatt.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását azonban bizonyítani, és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadási okhoz a Kúria nincs kötve.

[16] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés alanyi jogot nem teremt a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdés rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A Kúria hangsúlyozza, hogy a befogadásról való döntés a jogegységi funkció egyedi ügyek intézésében történő ellátását szolgálja, ezért a befogadás körében a Kúriának nem az egyedi ügyben meghozott jogerős ítélet jogszerűségét, hanem annak jogegységgel való kapcsolatát kell vizsgálni. A Kúria a befogadás vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, miután arra csak a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetőség.

[17] A felülvizsgálati kérelem két befogadási okot jelölt meg, ezek közül a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadás kérelmet nem indokolta.

[18] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont első fordulata szerint a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének biztosítása miatt indokolt. A befogadás feltétele, hogy a

jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vessen fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, továbbá a 7/2023. Jogegységi Határozat szerint további konjunktív feltétel, hogy a felvetett jogkérdésben olyan eltérő bírói döntések legyenek, amelyek azt mutatják, hogy a bírói gyakorlat széttartó, illetve a joggyakorlat egységes a támadott jogerős ítélet folytán sérült, vagy ennek veszélye áll fenn. Önmagában az a körülmény, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást, általában nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához, hiszen amíg az alsóbb fokú bíróságok a felmerült jogkérdésben döntenek, és a döntései között nincs eltérés az egyes jogszabályok értelmezése és alkalmazása kapcsán, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem merül fel.

[19] Ehhez kapcsolódóan a Kúria kiemeli, hogy a jelen jogvitában az alperes és az elsőfokú közigazgatási bíróság döntését megalapozó, Btátv. 18. § (2) bekezdése alkalmazásával összefüggésben a felülvizsgálati kérelem széttartó alsóbb fokú bírósági gyakorlatot nem mutatott be, ilyenről a Kúriának sincs tudomása. Ugyancsak nem mutatott rá széttartó gyakorlatra a felperes a felülvizsgálati kérelemben értelmezendő jogszabályként hivatkozott Btátv. 19. § (2) és (4) bekezdéseivel összefüggésben.

[20] Figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben felvetett jogértelmezési kérdésben széttartó bírói gyakorlat nem ismert, illet a felperes sem mutatott be, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadásra nem kerülhet sor.

[21] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási okot – a Kp. 117. § (4) bekezdésben szereplő indokolási kötelezettség ellenére – egyáltalán nem indokolta.

[22] A Kúria egységes gyakorlattal rendelkezik arról, hogy amennyiben a felülvizsgálati kérelemben a fél a befogadási okot nem indokolja, az a felülvizsgálati kérelem megtagadását vagy visszautasítását vonja maga után, ugyanis a Kúria nincs abban a helyzetben, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásához kapcsolódó vizsgálatot elvégezhesse (Kfv.37.133/2026/2. indokolás [29]). Emellett a Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117.§ (5) bekezdése a felülvizsgálati kérelem indokai megjelölése hiányossága esetén kizárja a hiánypótlás lehetőségét.

[23] Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná.

[24] A fentiek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[25] A felülvizsgálati kérelem befogadásának csak akkor van helye, ha a Kp. 118. § (1) bekezdésben szereplő valamely befogadási feltétel fennáll.

[26] *A közigazgatási perrendtartás kizárja a hiánypótlás lehetőségét arra az esetre, ha a felülvizsgálati kérelemben a fél elmulasztja megjelölni a befogadás indokait.*

Záró rész

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

[28] Az eljárás az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[29] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja zárja ki a további felülvizsgálat lehetőségét.

Budapest, 2026. május 27.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Figula Ildikó előadó bíró, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró, dr. Heinemann Csilla bíró, dr. Kalas Tibor bíró